

भारतके ३द्विसहस्रपञ्चमाने । आचितं दश भाराः
स्यात् शकटोभार आचित इत्युक्ते ४ दशभारमाने न०
शकटभारे पु० । परिमाणवाचकत्वान् ५तन्मित्रेऽपि ।
इ संम्ब्रूते ७ छन्दे च । “आढकाचितपात्रात् खोऽन्यत-
रखाम्” पा० “आचितं सम्भवति (स्वस्निन् सन्निधयति)
अवहरति पचति वा ख उज् वा । आचितीनः आचि-
तिकः । आचितपरिमाणद्वयस्य स्वस्निन् समावेशनाहं
तदवहारके तत्पाचके च लि० । ठजि स्त्रियां ङीप्छे टाप् ।
आचितादि पु० आचित आदिर्यस्य । गतिकारकोपपदात्
क्तस्यानोदात्ततायां पाणिना पर्युदस्ते गणभेदे आचित,
पर्याचित, आस्थापित, परिम्ब्रूते, निरुक्त प्रतिपन्न,
अपस्त्रिष्ट, प्रस्त्रिष्ट, उपहित, उपस्थित संहितागवि ।
आचूषण न० आ+चूष-ल्युट् । ओषसंयोगविशेषेण रसानु-
भवार्थे रसाकर्षके व्यापारभेदे (चोषा) विषयव्याप्यकर्ष-
णार्थे १ओषादिसंयोगभेदेनाकर्षणे च । “नाडीयन्त्राख्यनेक-
प्रकाराख्यो”त्युपक्रम्य “तानि आचूषणार्थमिति” । सुश्रु०
करणे ल्युट् १तत्साधने (शिक्षा) “तत्प्रच्छित्ते तनुवस्तुपट-
लावनक्षेपे ष्टङ्गेष शोणितमवसेचयेदाचूषणात्” सुश्रु० ।
आच्छाद् लि० आच्छाद्यतेऽनेन आ+छद-णिच्-क्विप् ह्रस्वः ।
आच्छादने वस्त्रे घञर्थे क । आच्छादोऽप्यत्र पु० ।
आच्छन्न लि० आ+छद-क्त । आद्यते “मेवाच्छन्नेऽङ्गि दुर्द-
नम्” अरुः । [आवरणे ।
आच्छाद् पु० आच्छाद्यतेऽनेन आ+छद-णिच्-करणे घञ् ।
आच्छादक लि० आ+छद-णिच्-ल्युट् । आच्छादनकर्त्तरि
आच्छादन न० आ+छद-णिच्-करणे ल्युट् । आवरण-
साधने १वस्त्रे भावे ल्युट् । २आवरणे न० ।
आच्छादित लि० आ+छद-णिच्-क्त । आद्यते ।
आच्छादिन् लि० आ+छद-णिच्-णिनि । आच्छादके
“स्तनयुगपरिणाहाच्छादिना वल्कलेन” शकु० ।
आच्छाद्य अव्य० आ+छद-णिच्-ल्यप् । १आद्यत्यर्थे
“आच्छाद्य चार्चयित्वा च श्रुतमीलवते स्वयम्” मनुः आ+
छद-णिच्-कर्मणि वत् । २आवरणीये स्तनादौ ३मोक्षे
च लि० । [च ।
आच्छिन्न लि० आ+छिद्-क्त । १वस्त्रे न्महीते २सम्यक्छिन्ने
आच्छिन्न पु० आ+छो-बा० डु संज्ञायां कन् । (आद्यच्) ।
छन्दे ।
आच्छुरित न० आ+छुर-क्त । १सशब्दहासे, २नखाघाते
३नखाघाते च । स्वार्थे क । आच्छुरितकमप्यत्र ।

“सामोन्मुखेनाच्छरिता प्रियेण दत्तेऽथ काचित् पुलकेन भेदे” भट्टिः । ४ मिश्रिते च लि० ।
 आच्छेद पु० आ+च्छिद-घञ् । १ समनाच्छेदने १ ईषच्छेदने चलात्कारेण ग्रहणे च । ल्युट् । आच्छेदनमप्यत्र न० आच्छोटन न० आ+स्फुट-ल्युट् पु० । अङ्गुलिमोटने (तृडिदेओया) । [अङ्गुल्यादौ । आच्छोटित लि० आ+स्फुट-क्त पु० । मोटनेन कृतध्वनौ । आच्छेदन न० आच्छिद्यन्ते इति छिद-ल्युट् प्रभो० इतयोत् ।
 ऋगवायाम् अमरः ।
 आच्युतदत्ति पु० अच्युतदत्तस्यापत्यम् इज् । आयुधजीविभेदे ततः दामन्यादि० स्वार्थे ङन् आच्युतदत्तीयः । संवीभूते आयुधजीविभेदे ।
 आच्युतन्ति पु० अच्युतन्तस्यापत्यम् इज् । आयुधजीविभेदे ततः दामन्यादि० स्वार्थे ङन् । आच्युतन्तीयः । संवीभूते आयुधजीविभेदे ।
 आच्युतिक लि० अच्युतस्य कालः काशादि० षज् जिङ् वा । अच्युतच्छात्रे षजि स्त्रियां ङोष् ।
 आच्छ आवासे (दीर्घदिस्तारे) इदित् आदि० पर० सक० सेट् । आच्छति आच्छीत् । आनाच्छ-आच्छ आच्छिता । कर्मणि आच्छरते । णिच् आच्छयति ते आच्छि-रत्-त । सन् आच्छिच्छिषति । क्तिप् आन् आच्छौ । च्छो-रिति स्त्रवे अतुकोऽपि ग्रहणमिति आन् आंशौ इत्येके । “आच्छितः आच्छित्वा “आच्छेदतिचिप्प्रम्” । “चक्रयोगे-न, च्छेदूर्ध्वस्यनिर्गतम्” इति च सुश्रु० ।
 आज न० आञ्जतेनेन आ+अनृज-घञर्थे क । १ इते जटा० । अजसेदम् अण् । २ काममांसादौ लि० । “अलङ्कृतं कु-मारं कुशलीकृतशिरसमङ्गतेन वाससा संवीतमैषेयेन वाऽजि-नेन ब्राह्मणम्, रौरवेण क्षत्रियम् । आजनेन वैश्यम्” आश्व० । गृ० “गव्यमाजं तथा चौद्रमाविकं माहिषञ्च यत् । अश्व-वाञ्चैव नार्याश्च करेषूनाञ्च यत् पयः” सुश्रुतः । अज-भावे घञ् न वीभावः । ३ विक्षेपे आजानेयः ।
 आजक न० अजानां समूहः वुज् । कागसमूहे ।
 आजकरोण लि० आजकेनोपलक्षिता रोषीणदीभेदः तस्याः सञ्ज्ञकदेशादि अण् । अजसमूहोपलक्षितनदीसञ्ज्ञकटादौ आजकार पु० अजसायमाजः कारो यञ् । शिवद्वये लि०-पुरासुरवधकाले विष्णुना दृषभकृत्यकरणात् तस्य तथात्वम् यथा । “अथ विष्णुर्महायोगी सर्वतोऽदृश्यतत्त्वतः । दृषद्वयं समास्थाय प्रोज्जहार रथोक्तम् । सम-”